

В. Левски му поржчялъ скоро да се завърни и пакъ си лѣгналъ. Слѣдъ 10 минути впрочемъ, на вратата на стаята се захопало твърдѣ силно. Николчу Бакърджіята и В. Левски помислили че Х. Цоневъ се е завърналъ; и Николчу оишжлъ да му отваря. Но изведнждъ изрѣвалъ единъ гласъ: „Ачъ капуй ханджи (отвори вратата ханджи)! Тогава Николчу поглѣдналъ изъ една дупка, и се увѣрилъ че многобройни заптіи заобиколили хана съ напрѣгнати пушки. Тогава той пришепналъ на В. Левски и му казалъ: „бай Василе, предателство! Ханъ-тъ е заобиколенъ съ заптіи—ставай!!... Василь Левски искочилъ на двора съ 2 револвера и успѣлъ да испоплаши заптіитѣ и между двата имъ рѣда да искочи на равната поляна; тамъ обаче имало единъ плетъ; той искалъ да го прискочи, но като вече е былъ отгорѣ му, 20 заптіи изведнждъ изгърмяватъ врхъ него, откъснали му ухото, и зашамарила му се главата. В. Левски впрочемъ поискалъ да скочи отъ плетъ-тъ на вратника отъ отвънъ на земята: но за голѣмо негово и народно злощастіе, царвуйль-тъ му се закачилъ о единъ колъ на вратника, и той повисналъ съ главата на надолу кхмъ земята!! Злочеста случка дѣйствително! Заптіитѣ тогава се хвърлили отгорѣ му, уловили го и го добрѣ вхрзали.—

Христу Цоневъ заедно съ селскитѣ чорбаджій се испоплашили отъ гърмежитѣ на пушкитѣ, и дошли да видятъ що е това? Х. Цонева уловили незабавно сжщо и Николча Бакърджіята, и сутринта на 27 декемврія ги закарали по пладнѣ въ Ловечъ. Тамъ ги държали нѣколко часа и ги испратили въ Търново, дѣто и пристигнали на 28 декемврія. Тукъ В. Левски и другаритѣ му были изложени на най-строги и подробни испити; понеже В. Левски ѿще не се былъ призналъ, че дѣйствително той е сжщія Левски, но былъ исповѣдалъ на другаритѣ си, че пашата (Али-бей) былъ вече ималъ такива силни документи за личността му, щото не е было вече възможно да се крие, и спорядъ това, той се призналъ тукъ въ Търново, че е той сжщія. При това Левски прибавилъ: „най много ме мѣчи